

תת"ע 4728/09 - דומיקאר בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4728-09-16 מדינת ישראל נ' דומיקאר בע"מ
תיק חיזוני: 90505268558

בפני כבוד השופטת שרתית זוכוביצקי-אורן
המבקשת דומיקאר בע"מ
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקשת ביום 11.5.2017.

המבקשת קיבלה דוח המיחס לה עבירה של אי ציות לרמזור אדום בגין תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 שנאכפה באמצעות מצלמה.

המבקשת, חברה בע"מ שעוסקה בהשכרת מכירות כלי רכב, בקשה להישפט על העבירה והدين נקבע ליום 26.9.2016.

ביום הדיון הגיעו ב"כ המבקשת לבית המשפט בקשה דחיה ומועד הדיון נדחה ליום 2.2.2017.

ביום 1.2.2017 הוגשה בקשה נוספת לדחיה מועד הדיון על-ידי ב"כ המבקשת והדין נדחה ליום 11.5.2017.

ביום הדיון, שהתקיימם ביום 11.5.2017, לא התקיימו מטעם המבקשת או נציג מטעמה או בא כוחה בבית המשפט, ומשכך נשפטה בהעדרה ונגזר עליה קנס בסך 4,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקשת

המבקשת טענה כי מאחר שעסוקה בהשכרת מכירות כלי רכב היא מקבלת שירותים אלו דוחות וכנסות מדי שנה. בנסיבות אלה קורים מקרים בהם דוחות שהתקבלו לידיה אינם מטופלים לפי נוהלי הحسبה הקיימים בחברה, דבר שקרה לאחרונה במספר רב של מקרים בהם ניתנו פסקי דין ללא ידיעתה.

אודות פסקי דין גילתה המבקשת לטענה לאחרונה, רק לאחר הטלת עיקולים על חשיבותה על-ידי המרכז לגביתן קנסות, בגין הכנסות שנפסקו לחובתה. המבקשת טענה כי הסיבה לאירועה נסובה על העובדה שפסקין דין נשלחו לכתוות "הodus 8, רחובות" כאשר כתובتها הנכונה של המבקשת הינה "השרון 1, קריית שדה התעופה".

עמוד 1

לטענת המבוקשת העבירה בתיק זה בוצעה על-ידי שוכר הרכב אשר הוא זה שנהג ברכב במועד ביצוע העבירה וכי אין ספק שהمبוקשת לא היא זו שביצעה את העבירה.

עוד טענה המבוקשת כי יגרם לה עיות דין מושלש באירוע קבלת בקשה, שכן היא לא תקבל את יומה בבית המשפט, תורשע בעבירות תעבורה שלא ביצעה, וכן תישא בתשלום קנס פי 4, ואך יותר, מגובה הקנס המקורי שהוא מוטל על העבריין האמתי שאינו תאגיד אלא אדם רגיל.

עיות דין נוספת שטענה זו המשיבה היא בכך שמבצע העבירה נמלט מן הדין ומהעונש.

טענות המשיבה

לטענת המשיבה טענות המבוקשת כי נגרם לה עיות דין, כי לא קיבלה את הדואר ו/או לא ידעה על מועד הדיון שגויות מיסודן וכי אין די בטענות לאקוניות כאלו ואחרות בכך לבטל את פסק הדין.

המשיבה טענה כי שלחה דואר רשום לכתובת הרשומה של המבוקשת בגין הדוח הנדון וצירפה את אישור המסירה לתגובהה.

דין

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליך פליליים מורה על קיום דין בעניינו של הנאשם. דבריו כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל**, (7.4.2008):

"העיקנון המנחה בהליך פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים בנסיבות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פuni הצדקה והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

לכל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד פ'**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיות דין.

כאשר הנאשם הוзван לדין כדין ואין מתייצב רואים אותו כמודה בעבודות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד פ' קובע כי הנאשם מתייצב למשפטו ונדון בהעדתו רשיי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו וה תנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיות דין.

ולענין זה ראו בע"פ 9811/09 **סמיימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיאצבות של אדם מדין אליו זומן דין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בעניינם. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק

סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התיעצבות המבוקשת

הADB טענה כי לא הייתה תיעצבות לדין שנקבע בעניינה בשל מחדלה של המשיבה שלחה את הזמנה לדין לכתובות שגויות.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 כי:

"בעבירות תעבורה שעיליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או הזמנה למשפט לעניין עבירות קנס אליו הומצאה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכית הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעתו מלקלבן".

בעפ"ת 19-02-62391 סטיי נ' מדינת ישראל מיום 16.5.2019 (לא פורסם) קבע כב' השופט כדורי כי לשם ביסוס חזקת המסירה, די למאשימה להראות שהזמנה לדין נשלחה לנמען בדואר רשום.

ADB אשר הייתה מיוצגת בהליכים שבפני לא הייתה תיעצבות לדין שנקבע אף שמועד הדיון נדחה פעמיים לבקשת בא כוחה.

על-פי אישור המסירה שנמצא בתיק בית המשפט, הזמנה למועד הדיון שנקבע ליום 2.2.2017 נמסרה לידי נציג משרד ב"כ המבוקשת אשר אישר את קבלתה בחתימת ידו. המבוקשת לא פרטה נימוק או אסמכתא המצדיק אי התיעצבותה לדין אליו הזמנה כדין.

העובדת כי המבוקשת מתקבלת אף דוחות בשנה מתוקף עיסוקה בהשכרה ובמכירה של כל רכב אינה מצדיקה את אי התיעצבותה לדין שנקבע בעניינה בו הייתה מיוצגת ואשר נדחה לבקשת בא כוחה.

בנסיבות אלה אני קובעת כי הזמנה לדין נמסרה לADB לבקשת כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיעצבותה בדיון.

האם קיימים חשש לעיוות דין

אחר נהג ברכב

ההלכה היא כי עילה זו אינה מבססת חשש לעיוות דין (רע"פ 13/77 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל, 28.11.13), וכי אין לראות בטענה זו כ-"ニמק מיום", בהתאם לסעיף 230 לחס"פ או בטענה שמקימה חשש לעיוות דין אם לא יוארך המועד שנקבע להגשת הבקשה להישפט בגין העבירה (עפ"ת 17-12-42642 שאל שלום נ' מדינת ישראל, 1.4.2018).

גם במקרים בהם קיימת תשתיית ראייתית מוצקה לפיה אדם אחר ביצע את העבירה ולא הנאם עצמו, זאת בהסתמך על תצהירו של אחר המודה בנהיגת הרכב בזמן ביצוע העבירה שהינה ראייה מוצקה ובעל משקל, אין הטענה מהויה חשש לעיוות דין (רע"פ 8/08/7839 שמעון קורנפלד נ' מדינת ישראל, 8.11.2008; רע"פ 9540/08 עופר מוסברג נ' מדינת ישראל, 2009; רע"פ 8/07/8927 סעד אבו עטב נ' מדינת ישראל, 29.1.2008).

על כן, גם אם הוכחה טענת המבוקשת כי הדו"חות ניתנו במהלך שימושו של שוכר הרכב, אין בכך ממשום עיות דין מצדיק קבלת הבקשה.

משכך, אני קובעת כי טענת המבוקשת לפיה לאחר נסיגת הרכבה ביום ובשעת ביצוע העבירה אינה מהווה עיות דין מצדיק את ביטול פסק הדין שניתן בעניינה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתה.

מצירות תשליך החלטה לצדים.

ניתנה היום, ב' סיון תשע"ט, 05 יוני 2019, בהעדר הצדדים.